

УДК 351.713

*Н. М. Левченко,
д. держ. упр., професор, завідувач кафедри обліку і оподаткування,
Запорізький національний технічний університет
О. М. Силенко,
відмінник освіти України, головний бухгалтер,
Запорізький національний технічний університет
К. А. Гвінджилія,
Запорізький національний технічний університет*

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ СВІТОВОГО ДОСВІДУ ОПОДАТКУВАННЯ ЛОТЕРЕЙНОГО БІЗНЕСУ У ВІТЧИЗНЯНУ ПРАКТИКУ

*N. Levchenko,
Doctor of Sciences in Public Administration, professor,
head of department of accounting and taxation, Zaporizhzhya National Technical University
O. Sylenko,
Excellent educator of Ukraine, Chief Accountant, Zaporizhzhya National Technical University
K. Gvindhiliya,
Zaporizhzhya National Technical University*

IMPLEMENTATION OF THE WORLD EXPERIENCE OF TAXATION OF LOTTERY BUSINESS IN DOMESTIC PRACTICE

У статті констатовано потребу подальшого вивчення питань оподаткування лотерейного бізнесу з метою внесення змін до Податкового кодексу України, необхідність в чому неодноразово доведено експертами в цій сфері. Розглянуто порядок оподаткування доходів операторів лотерей та доходів гравців у вигляді виграшів та призів, передбачений ПКУ (зі змінами та доповненнями станом на 01.12.2017 року). Обґрунтовано, що внесення змін до ПКУ потребує детального вивчення інструментарію механізму оподаткування лотерейного бізнесу в країнах-лідерах лотерейної діяльності, в країнах ЄС та окремих країнах постсоціалістичного простору. Проаналізовано порядок оподаткування доходів операторів лотерей та доходів гравців у світовій практиці. Виокремлено відмінні риси механізму оподаткування доходів лотерейного бізнесу у зарубіжних країнах. Схематично подано порядок оподаткування лотерейного бізнесу в Україні та США. Враховуючи "за" та "проти" того чи іншого інструментарію механізму оподаткування лотерейного бізнесу у світовій практиці, чітко виокремлено напрями імплементації світового досвіду у вітчизняній практиці та внесення змін до ПКУ окремо в частині оподаткування доходів операторів лотерей та окремо в частині оподаткування виграшів і призів. Схематично подано запропонований механізм оподаткування лотерейного бізнесу в Україні.

Основні положення даного дослідження у формі практичних рекомендацій можуть бути використані в процесі Податкового реформування 2018 року.

The article identifies the need for further study of taxation issues of the lottery business with a view to introducing changes to the Tax Code of Ukraine, the necessity of which has been repeatedly proved by experts in this sphere. The procedure of taxation of incomes of operators of lotteries and incomes of players in the form of wins and prizes, provided by NKU (with changes and additions as of 01.12.2017) is considered. It is substantiated that the introduction of changes in the NKU requires a detailed study of the instrumentation of the taxation mechanism of the lottery business in the countries of the leaders of lottery activity, in the EU countries and individual countries of the post-socialist space. The order of taxation of incomes of operators of lotteries and incomes of players in the world practice is analyzed. The distinctive features of taxation of revenues of lottery business in foreign countries are highlighted. Schematic representation of the taxation of lottery activity in Ukraine and

the United States. Given the pros and cons of this or that instrumentation mechanism of taxation of lottery business in world practice, the directions of the implementation of world experience in domestic practice and the introduction of changes in the NKU separately in terms of the taxation of incomes of lotteries operators, as well as separately in terms of taxation of winnings and call. Schematically presented the proposed mechanism of taxation of lottery business in Ukraine.

The main provisions of this study in the form of practical recommendations can be used in the process of Tax Reform in 2018.

Ключові слова: лотерея, лотерейна діяльність, грошовий вигравш, приз, оподаткування вигравшів, оподаткування доходів операторів лотерей, залишковий призовий фонд.

Key words: lottery, lottery activity, cash prize, prize, taxation of winnings, income taxing of lottery operators, residual prize fund.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Світова практика організації та ведення лотерейного бізнесу показує, що його багатомільярдний оборот становить величезний інтерес для вітчизняної практики, насамперед, з точки зору набуття та можливої імплементації нового передового досвіду в питаннях організації, контролю і відповідного регулювання цієї сфери [3, с. 59]. Проте, як свідчить практика, сліпе запозичення зарубіжного досвіду в тій чи іншій сфері дає недостатній ефект, створює часом законодавчі суперечності, призводить до виникнення прогалин у регулюванні того чи іншого виду правовідносин, істотно знижує рівень ефективності державного управління в цілому і державного контролю зокрема. Саме тому важливим і необхідним, окрім запозичення міжнародного досвіду, є врахування національних традицій та тенденцій у сфері нормування і державного регулювання [4, с. 125].

Однак не менш важливими є і намагання України щодо наближення вітчизняного законодавства, форм і методів державного управління до європейських стандартів. Каталізатором цього процесу слід визнати затвердження Верховною Радою України 21 листопада 2002 року Концепції Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу (далі — ЄС) і прийняття 18 березня 2004 року Закону України "Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу", які фіксують комплекс взаємопов'язаних завдань щодо адаптації вітчизняного законодавства до законодавства ЄС [8, с. 7]. Не є виключенням і законодавство щодо регулювання лотерейного бізнесу. Проте процес імплементації світового досвіду у вітчизняну практику державного регулювання досить не простий. Прийняття рішення щодо запровадження того чи іншого інструментарію оподаткування лотерейного бізнесу має ґрунтуватись на детальному вивченні механізмів оподаткування лотерейної діяльності як у високо розвинутих країнах (зокрема США, Великобританії, Німеччині, Франції, Іспанії, Італії), так і країнах суміжних з Україною (зокрема Литві, Естонії, Латвії, Білорусії, Молдові та ін.), що дозволить мати повне уявлення про організацію та здійснення лотерейного бізнесу у світові практиці, а також надасть можливість виокремити інструментарій, який все ж доцільно імплементувати у вітчизняну практику задля підвищення рівня державного регулювання досліджуваної сфери діяльності.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Вагомий внесок у вирішенні питань оподаткування лотерейного бізнесу зробили ряд відомих вчених, як от: Н. Абрамченко, М. Брагинський, В. Дорогих, С. Ковальов, Є. Ковтун, М. Лиськов, К. Рудий та інші. Проте, незважаючи на досить широкий спектр досліджень вітчизняних учених з даної тематики, окремі питання до тепер залишаються опрацьовані недостатньо. Зокрема до нині залишаються дискусійними питання щодо ефективності нині діючого механізму оподаткування лотерейного бізнесу, а отже, зазначені питання потребують на подальше вивчення, чим саме і обґрунтовується актуальність обраної тематики дослідження.

ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ

Мета статті полягає у вивченні механізмів оподаткування лотерейного бізнесу у вітчизняній і світовій практиці, визначенні їх відмінних рис та обґрунтуванні доцільності імплементації світового досвіду непрямих методів державного регулювання досліджуваної сфери діяльності.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Лотерея згідно із Законом України від 6 вересня 2012 року №5204-17 "Про державні лотереї в Україні" (далі — Закон №5204-17) — це масова гра, незалежно від її назви, умовами проведення якої передбачено розіграш призового (виграшного) фонду між її гравцями і перемога в якій має випадковий характер, територія проведення (розповсюдження) якої поширюється за межі однієї будівлі (споруди), незалежно від способу прийняття грошей за участь у такій грі [12]. Аналогічне трактування даного поняття передбачено і пп. 14.1.101 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі — ПКУ) [10].

За своїми ознаками лотерейний бізнес цілком відповідає ознакам азартного бізнесу, однак згідно Закону України "Про заборону грального бізнесу в Україні" від 15 травня 2009 р. за № 1334 до них не належить, а тому діяльність з організації та проведення лотерей не є забороненою [11].

За інформацією, розміщеною на офіційному сайті Мінфіну, на сьогодні діяльність з випуску та проведення державних лотерей проводять чотири суб'єкти господарювання — підприємство зі 100% іноземних інвестицій "Українська Національна Лотерея", ТОВ "М.С.Л.",

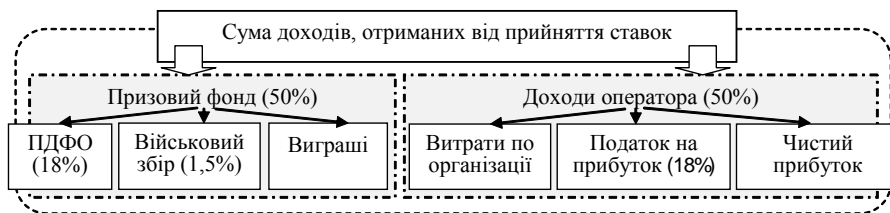

Рис. 1. Механізм оподаткування лотерейної діяльності в Україні

Джерело: за [10].

ПрАТ "Патріот", ПАТ "Державний ощадний банк України" [9]. Решта суб'єктів господарської діяльності, які займаються лотерейним бізнесом набувають статусу розповсюджувачів (які за дорученням оператора державних лотерей здійснюють у сукупності або окремо прийняття ставок безпосередньо у гравців, виплату призів, а також інші операції, пов'язані з розповсюдженням державних лотерей).

Згідно з п. 2 ст. 5 Закону № 5204-17 розмір призового фонду державної лотереї, який підлягає розігруванню між учасниками гри для визначення переможця, повинен становити не менше 50 % від сум доходів, отриманих від продажу лотерей. Таким чином, інші 50 %, за вирахування витрат на сплату податку та інших обов'язкових платежів, є чистим прибутком лотерейного бізнесу. Держава з такого бізнесу згідно з ПКУ отримує лише відрахування до бюджету у вигляді податку на прибуток (18%), що сплачують оператори лотерей та податку з доходів фізичних осіб (18%) і військового збору (1,5%) — з доходів переможців [10] (рис. 1).

Оподаткування прибутку лотерейного бізнесу регулюється розділом III ПКУ. Базою оподаткування податком на прибуток є фінансовий результат за податковий (звітний) період визначений за даними фінансової звітності оператора лотерей. Податкові зобов'язання з податку на прибуток, що підлягають сплаті до бюджету визначається виходячи з бази оподаткування та ставки податку передбаченої чинним податковим законодавством.

Оподаткування доходів переможців лотерей регулюється розділом IV ПКУ, відповідно до пп. 163.1.1 п.

163.1 ст. 163 якого об'єктом оподаткування фізичної особи — резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід, до складу якого згідно з пп. 164.2.8 п. 164.2 ст. 164 ПКУ включаються і доходи у вигляді виграшів та призів.

Сплату податку з доходів переможців лотерей покладено за пп. 170.6.2 п. 170.6 ст. 170 ПКУ на

податкового агента — оператора лотереї, який під час нарахування (виплати, надання) на користь переможця виграшу (призів) має здійснити утримання ПДФО та військового збору із загальної суми виграшів, виплачених за податковий (звітний) місяць переможцям лотереї (призів) у розмірах визначених чинним податковим законодавством. Слід наголосити, що під час нарахування (виплати) доходів у вигляді виграшів у лотерею, які передбачають попереднє придбання платником податку права на участь у таких лотереях, згідно з пп. 170.6.4 п. 170.6 ст. 170 ПКУ при оподаткуванні виграшів (призів) до уваги не беруться [10].

Чинний механізм оподаткування доходів лотерейної діяльності породжує чи немало суперечок — одні експерти наголошують на потребі підвищення ставок з оподаткування як доходів операторів, так і доходів переможців задля збільшення податкових надходжень від лотерейного бізнесу, інші навпаки наголошують на потребі в протилежному — зниженні податкового тиску на лотерейну діяльність задля створення передумов активізації легалізації ігрового бізнесу. Те, що механізм оподаткування лотерейного бізнесу потребує на зміни є безперечним, з чим одностайно погоджуються практично всі експерти, предметом дослідження яких стала лотерейна діяльність. Проте для визначення потреби в тих чи інших змінах інструментарію механізму оподаткування варто детально зупинитись на розгляді світового досвіду оподаткування доходів лотерейного бізнесу.

Рис. 2. Механізм оподаткування лотерейного бізнесу в США

Джерело: за [1].

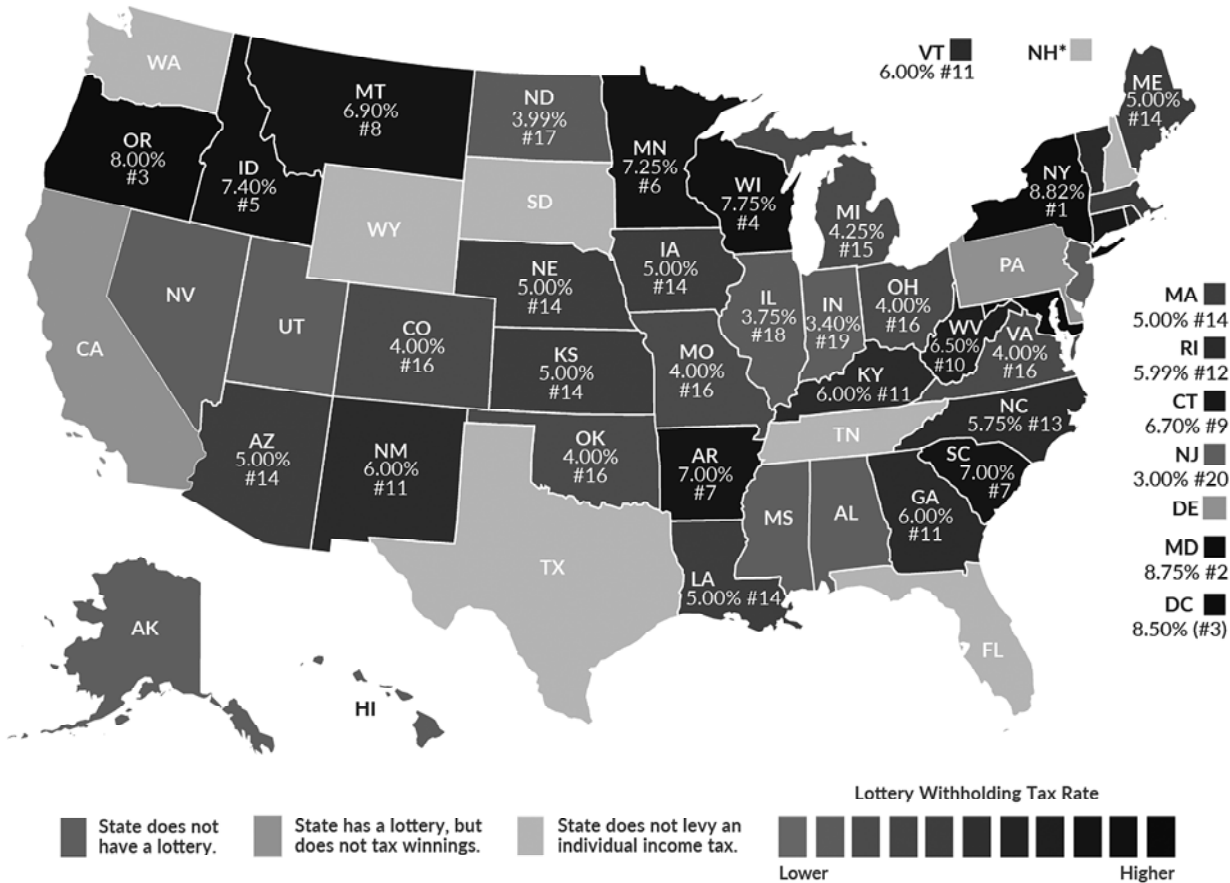

Рис. 3. Ставки податку штатів з лотерейних виграшів у 2016 році за штатами США

Джерело: за [14].

Доцільним вважаємо в першу чергу зупинитись на вивченні досвіду оподаткування лотерейного бізнесу в США, які загально визнано лідером в даній сфері діяльності (рис. 2).

Згідно з податковим законодавством США сума доходів, отриманих від прийняття ставок розподіляється на доходи держави у розмірі 25%, призовий фонд — 40%, соціальні потреби -15% та решта — доходи операторів. При цьому з суми виграшів та призів передбачається сплата федерального податку та податку штату.

Сплата федерального податку передбачається за прогресивними ставками (10—39,6%) залежно від розміру виграшу чи вартості призів. У свою чергу податок штату сплачується залежно від норм податкового законодавства певного штату (рис. 3).

За даними рисунка 3 в штаті Нью-Йорк податок штату з виграшу в лотерею найвищий — 8,82%. Проте податковим законодавством даного штату передбачається додаткова сплата міського податку — 3,876 і 1,323% (якщо виграшні лотерейні білети були куплені в містах Нью-Йорк і Йонкерс відповідно). На другому місці за рівнем податкової ставки йде штат Меріленд — 8,75%, далі Орегон — 8%, Вісконсін — 7,75%. Найнижча ставка в Нью-Джерсі — де жителі штату від лотерейного виграшу сплачують податок штату розміром в 3%.

Водночас гравці штатів Каліфорнії, Флориди, Південної Дакоти, Теннессі, Техасу, Делавера, Вайомінгу та ін. такого податку не сплачують, оскільки законодав-

ством перелічених штатів сплату цього податку не передбачено.

Не передбачено оподаткування виграшів і законодавством Німеччини. В Німеччині кожен регіон (кожна федеральна земля) проводить свою лотерею під контролем державної організації "Німецькі лотереї". Лотерейні компанії формують призовий фонд у розмірі не менше 50% отриманого доходу від продажу лотерей. Решта доходу спрямовується на розвиток спорту, на створення соціальних фондів тощо.

Гравці Німеччини приймають досить активну участь в лотереї про, що свідчать статистичні дані (зокрема, річний прибуток від продажу лотерейних білетів "Німеччина-лото" складає понад 5 млрд євро). Запорукою активної участі гравців у лотереї є звільнення від оподаткування як доходів лотерейного бізнесу, так і виграшів переможців [16].

Серед інших європейських країн доходи лотерейного бізнесу та виграші також не оподатковуються у Великобританії, Франції, Австрії, Чехії, Болгарії, оскільки у податковому законодавстві перелічених країн відсутня норма щодо їх оподаткування [14].

Проте податкове законодавство далеко не всіх європейських країн передбачає таке лояльне ставлення до лотерейного бізнесу та гравців у лотереї.

Зокрема податковим законодавством Польщі передбачено, що прибутковий податок на лотерейні виграші та призи має сплачуватись у розмірі 10% лише у разі якщо сума виграшу перевищує 2280 злотих. Якщо

ж виграш менше або дорівнює 2280 злотих, то виграш оподаткуванню не підлягає. Відповідальність за сплату податку повністю покладається на операторів лотерей [14].

Урядом Румунії в частині оподаткування лотерейних виграшів прийнято рішення щодо застосування прогресивних ставок. Так, згідно з внесеними в 2017 році змін до Податкового кодексу Румунії виграші лотерей оподатковуються за ставкою 1% у разі якщо виграш не перевищує суму еквівалентну €14999. Якщо ж виграш еквівалентний сумі від €15 000 до 99 999, то ставка податку з доходів складає 16% та у разі якщо виграш перевищує суму еквівалентну €100 000 податок сплачується за ставкою 25%. Відповідальність за сплату податку повністю покладається на операторів лотерей [15].

Прогресивне оподаткування виграшів лотерей передбачено і податковим законодавством Греції. Виграш у розмірі до €100 не обкладається прибутковим податком, проте виграш у розмірі від €100 до 500 оподатковується за ставкою 15% та у розмірі 20% якщо виграш гравця понад €500 [1].

В Іспанії гравці з виграшів у лотереї сплачують спеціальний податок у розмірі 20%, проте лише з суми, яка перевищує €2500 [13].

Щодо оподаткування лотерейних виграшів у прибалтійських країнах, то слід зазначити, що згідно з ч. 1 §4 TuMS Естонії фізичні особи з числа резидентів обкладаються прибутковим податком шляхом ділення суми виграшу чи вартості призів на 0,79 та множення на ставку 21%, тобто в кінцевому підсумку ставка прибуткового податку складає 21/79. Проте слід звернути увагу на таке:

— по-перше, у разі якщо річний дохід у 2018 році передбачається на рівні до €14400, то розмір неоподаткованого мінімуму доходів громадян складатиме €6000 на рік або ж €500 щомісяця;

— по-друге, у разі якщо річний дохід у 2018 році передбачається на рівні понад €14400 до €25200, то розмір неоподаткованого мінімуму має визначатись за формулою:

$$6000 - 6000 \div 10\,800 \times (\text{сума доходу} - 14\,400).$$

— по-третє, у разі якщо очікуваний дохід понад €25200, то неоподатковуваний мінімум прирівнюватиметься до 0.

Оператори лотерей звільняються від сплати податку на прибуток, оскільки вони сплачують спеціальний збір при отриманні ліцензії на здійснення лотерейного бізнесу та щорічно за організацію лотерей [14].

Механізм оподаткування виграшів у лотереї в Латвії визначено Порядком оподаткування прибутковим податком доходів фізичних осіб від виграшів та азартних ігор, затвердженим КМЛ №233 від 01.07.1997 року (зі змінами Податкового реформування 2018 р.) (далі — Порядок). Згідно з Порядком прибутковий податок з виграшу у розмірі до €3000 не стягується. У разі якщо ж сума виграшу перевищує €3000 прибутковий податок стягується за ставкою 23% (за виключенням миттєвих лотерей присвячених століттю державності країни). Відповідальність за стягнення та сплату прибуткового податку з виграшу повністю покладено на організаторів лотерей [2].

Виграші в лотереї в Литві не підлягають оподаткуванню прибутковим податком у разі якщо їх розмір не перевищує €1000. Виграш у розмірі понад зазначену суму оподатковується за ставкою 15%. Оператори лотерей та гравці несуть солідарну відповідальність за сплату прибуткового податку до бюджету.

Податок на прибуток організатори лотерей не сплачують, оскільки податковим законодавством передбачається сплата спеціальних зборів за організацію лотерей [14].

Щодо оподаткування лотерейного бізнесу в інших постсоціалістичних країнах, то слід зазначити, що їх механізм оподаткування досить різниться. Зокрема Податковим кодексом Республіки Білорусь (далі — ПКРБ) передбачено лише оподаткування доходів організаторів лотерей. Так, згідно зі ст. 313 гл. 38 ПКРБ доходи операторів від лотерейної діяльності оподатковуються за ставкою 8% з суми перевищення доходів, отриманих від організації і проведення лотерей та сумою призового фонду. Водночас виграші лотерей згідно п. 1.23 ст. 163 ПКРБ звільняються від оподаткування прибутковим податком з доходів фізичних осіб [5].

Податковим кодексом РФ, а саме пп. 5 п. 1 ст. 228 передбачено, що переможці лотерей мають самостійно сплачувати з суми виграшу податок з доходів фізичних осіб у розмірі 13%. При цьому оператори лотерей повністю звільняються від відповідальності за сплату податків з виграшів [6].

Згідно з Податковим кодексом Республіки Молдови від 24.04.1997 № 1163-XIII (зі змінами та доповненнями станом на 01.12.2017 року) від сплати податку з доходів фізичних осіб звільняються переможці, виграш, яких не перевищує 10% від визначеного законодавством неоподаткованого мінімуму (в 2017 році — 10,6 тис. леїв). У разі якщо сума виграшу понад неоподатковуваний мінімум, але не перевищує 50 тис. леїв, податок стягується в розмірі 18%. Якщо ж величина виграшу дорівнює 50 тис. леїв чи перевищує зазначену суму, то податок з доходів фізичних осіб складає 25% від суми виграшу [7].

Тож проаналізувавши механізми оподаткування лотерейного бізнесу в країнах-лідерах лотерейної діяльності, в країнах ЄС та окремих країнах постсоціалістичного простору, приходимо до висновку, що відмінними рисами механізмів оподаткування лотерейного бізнесу слід визнати:

— повне або часткове звільнення виграшів та призів від оподаткування;

— звільнення від оподаткування доходів операторів за умови чіткого їх розподілу на законодавчому рівні (на розвиток спорту чи спортивної інфраструктури, соціальні потреби, державні витрати тощо);

— застосування прогресивних ставок оподаткування;

— специфіка визначення неоподаткованого мінімуму доходів громадян;

— солідарна відповідальність операторів та гравців за сплату податків з виграшів та призів.

Враховуючи світовий досвід оподаткування лотерейного бізнесу, вважаємо доцільним внесення таких змін до розділу III та розділу IV ПКУ, зокрема:

а) у частині оподаткування доходів операторів лотерей (розділ III ПКУ):

— по-перше, встановити часткове звільнення операторів лотерей від сплати податку на прибуток. А саме звільнити від оподаткування податком на прибуток основний дохід від здійснення лотерейної діяльності (який має бути обмежений 25% отриманого доходу від продажу лотерейних білетів). Водночас визначити базою оподаткування податком на прибуток додатково отриманий протягом звітного податкового періоду (звітного місяця) дохід у вигляді залишкового призового фонду — частини призового (виграшного) фонду, що залишається незапитаною з будь-яких причин переможцями лотерей у встановлений умовами її проведення термін (з досвіду країн ЄС);

— по-друге, визначити регламентований розподіл доходів лотерейної діяльності за напрямками фінансування (з досвіду США), зокрема на фінансування соціальних потреб — 15% (у тому числі на фінансування реалізації державної програми "Доступні ліки", лікування онкологічно хворих, лікування учасників АТО і т.д.), розвиток спорту та спортивної інфраструктури — 5%, здійснення екологічних заходів — 5% тощо (з досвіду Німеччини, Великобританії, Франції, Австрії, Чехії, Болгарії та ін.);

— по-третє, передбачити сплату спеціалізованого податку при отриманні ліцензії на здійснення лотерейного бізнесу (термін дії якої встановити до 3-х років) (з досвіду Литви);

б) у частині оподаткування доходів переможців та призерів (розділ IV ПКУ):

— по-перше, передбачити часткове звільнення вигравшів та призерів від оподаткування (у разі якщо вигравш не перевищує суму еквівалентну €100) (з досвіду Польщі, Латвії, Естонії та ін.);

— по-друге, запровадити у вітчизняній практиці застосування прогресивних ставок, а саме ставки 15%, якщо розмір вигравшу чи призу еквівалентний сумі €101 — 500 та ставки 20%, якщо розмір вигравшу чи призу еквівалентний сумі понад €500 (з досвіду Польщі, Румунії, Греції та ін.);

— по-третє, встановити, що ПДФО з грошового вигравшу має стягуватись оператором лотерей до моменту виплати вигравшу і перераховуватись до бюджету не пізніше граничного терміну сплати податку за календарний звітний період (місяць) (з досвіду Польщі);

— по-четверте, встановити, що ПДФО з майнового вигравшу (призу) має сплачуватись переможцем самостійно в залежності від вартості отриманого призу. У разі якщо вартість майнового вигравшу чи призу не перевищує суму еквівалентну €100, то ПДФО має сплачуватись при отриманні призу. Якщо ж вартість майново-

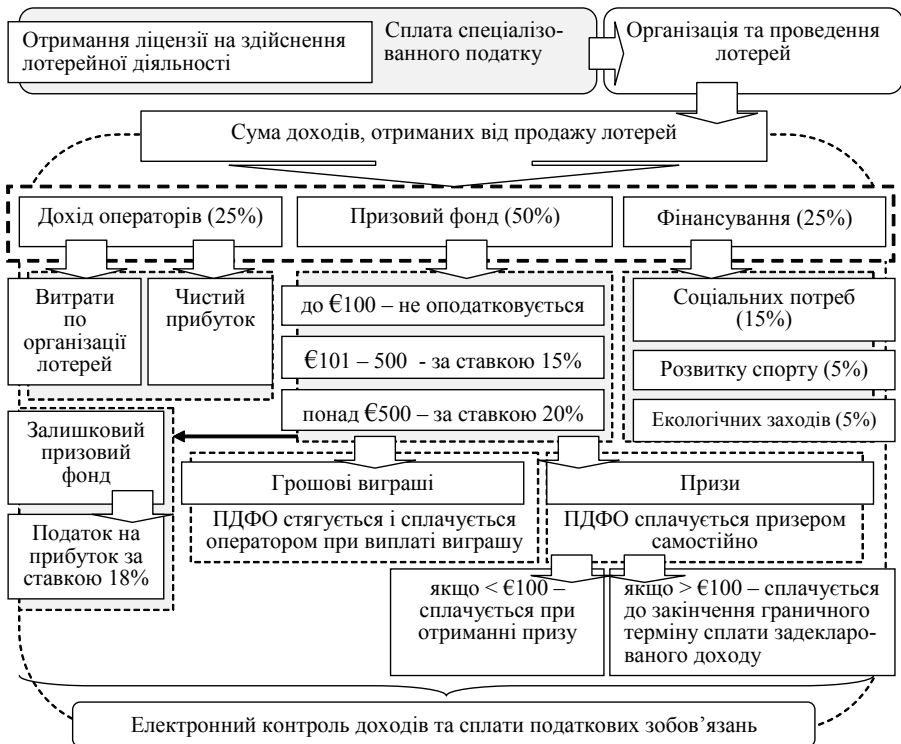

Рис. 4. Запропонований механізм оподаткування лотерейної діяльності в Україні

Джерело: авторське бачення.

го вигравшу чи призу перевищує суму еквівалентну €100, то ПДФО має сплачуватись протягом звітного періоду до закінчення граничного терміну сплати задекларованого доходу;

— по-п'яте, передбачити солідарну відповідальність і операторів, і гравців за повноту та своєчасність сплати ПДФО. У разі грошового вигравшу на оператора лотерей покладається обов'язок стягнення ПДФО до моменту виплати вигравшу і перерахування до бюджету не пізніше граничного терміну сплати податку за календарний звітний період (місяць). У разі майнового вигравшу (призу) на оператора лотерей покладається обов'язок подання інформації до відповідних органів Державної фіскальної служби України про отримання такого вигравшу.

Таким чином, враховуючи "за" та "проти" того чи іншого інструментарію, механізму оподаткування, вважаємо, що механізм оподаткування лотерейного бізнесу в Україні має набувати наступного вигляду (рис. 4).

ВИСНОВКИ

Результати дослідження свідчать, що Україні цілком не доцільно цуратись світового досвіду оподаткування лотерейного бізнесу, особливо в умовах інтеграції до європейського простору.

Тож з Податковим реформуванням 2018 року до ПКУ доцільно внести зміни до розділу III ПКУ в частині оподаткування доходів операторів лотерей та до розділу IV ПКУ в частині оподаткування вигравшів та призерів, що дозволить остаточно вирішити існуючі вже тривалий час суперечності щодо оподаткування доходів лотерейного бізнесу.

Література

1. Абрамченко. Н.А. Зарубіжний досвід оподаткування фізичних осіб: минуле та сучасність / Н.А. Абрамченко // Держава та регіони. — 2015. — № 5 (86). — С.63-68.
2. В Латвии вводят подоходный налог на выигрыши в лотерею и азартные игры свыше €3 тыс. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://eurocollegia.com> >
3. Лиськов М.О. Специфіка здійснення лотерейної діяльності в країнах ЄС: порівнятно-правовий аспект / М. Лиськов // Адміністративне право. — 2016. — № 5. — С. 58—62.
4. Лиськов М.О. Міжнародний досвід щодо публічного адміністрування лотерейної сфери / М.О. Лиськов / Право і суспільство. — 2016. — № 2. — С. 124—129.
5. Налоговый кодекс Республики Беларусь [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.nalog.gov.by/...CODE.../nalogovuj-kodeks-respubliki-belarus-osobennaja-chas>
6. Налоговый кодекс Российской Федерации [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.nalogovuykodeks.ru/>
7. Налоговый кодекс Республики Молдовии [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://www.base.spininform.ru/show_doc.fwx?rgn=3834
8. Рудой К. Теоретичні основи адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу / К. Рудой // Форум права. — 2012. — № 4. — С. 273—277.
9. Офіційний сайт Мінфіну України: Перелік суб'єктів господарської діяльності, що мають ліцензію на діяльність з випуску та проведення лотерей [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/control/>
10. Податковий кодекс України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua/go/2755-17>
11. Про заборону грального бізнесу в Україні: Закон України від 15 травня 2009 року [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua/go/1334-17>
12. Про державні лотереї в Україні: Закон України № 5204-17 від 6 вересня 2012 року // ВВР України. — 2013. — № 31. — Ст. 369.
13. Цаллагов Р. Налогообложение Испании — налогообложение физических лиц / Р. Цаллагов [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://spain-residence.com/tax-system-spain-1/>
14. Шехавцов В. Налогообложение выигрыша в лотерею в странах мира [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.stoloto.ru>
15. Precizari privind regimul de impozitare a castigurilor din jocurile de noroc [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://adev.ro/ok4m7b>
16. The Fiscal Code of Germany [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://https://www.gesetze-im-internet.de/englisch_ao/
17. Налоги и налоговая система Эстонии [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.eesti.ee/ru/dengi-i-sobstvennost/nalogi-i.../nalogi-i-nalogovaa-sistema/>

References:

1. Abramchenko, O. (2015), "Foreign experience of taxation of individuals: past and present". State and Regions. vol. 5 (86), pp. 63—68.
 2. EuroCollegia (2017), "In Latvia, enter the income tax on winning a lottery and gambling over € 3,000", available at: <https://eurocollegia.com> > (Accessed 24 September 2017).
 3. Lyskov, M. (2016), "Specificity of Lottery Activity in EU Countries: Comparative Legal Aspect". Administrative Law. vol. 5, pp. 58—62.
 4. Liskov, M. (2016), "International experience in public administration of the lottery sphere", Law and Society. vol. 2, pp.124—129.
 5. The Council of the Republic of Belarus (2009), "The Tax Code of the Republic of Belarus", available at: <https://www.nalog.gov.by/...CODE.../nalogovuj-kodeks-respubliki-belarus-osobennaja-chas> (Accessed 10 October 2017).
 6. The State Duma of the Russian Federation (2000), "The Tax Code of the Russian Federation", available at: <https://www.nalogovuykodeks.ru/> (Accessed 02 October 2017).
 7. The Parliament of the Republic of Moldova (1997), "The Tax Code of the Republic of Moldova", available at: https://www.base.spininform.ru/show_doc (Accessed 22 November 2017).
 8. Rudoy, K. (2012), "Theoretical basis of adapting the legislation of Ukraine to the legislation of the European Union". Forum of Law. vol. 4, pp. 273—277.
 9. The Ministry of Finance of Ukraine (2017), "List of subjects of economic activity licensed for the issue and holding of lotteries", available at: <http://www.minfin.gov.ua/control/> (Accessed 10 November 2017).
 10. The Verkhovna Rada of Ukraine (2010), "Tax Code of Ukraine". available at: <http://www.zakon.rada.gov.ua/> (Accessed 02 October 2017).
 11. The Verkhovna Rada of Ukraine (2009), "On the prohibition of gambling business in Ukraine", available at: <http://www.zakon.rada.gov.ua/go/1334-17> (Accessed 30 November 2017).
 12. The Verkhovna Rada of Ukraine (2012), "About state lotteries in Ukraine", available at: <http://www.zakon.rada.gov.ua/go/5204-17> (Accessed 30 November 2017).
 13. Tsallagov, R. (2017), "Taxation of Spain — taxation of individuals", available at: <https://spain-residence.com/tax-system-spain-1/> (Accessed 04 November 2017).
 14. Shekhavtsov, V. (2015), "Taxation of winnings in the lottery countries of the world", available at: <http://www.stoloto.ru> (Accessed 02 October 2017).
 15. Precizari privind regimul de impozitare a castigurilor din jocurile de noroc. available at: <http://adev.ro/ok4m7b> (Accessed 10 October 2017).
 16. The Federal Government of Germany (2015), "The Fiscal Code of Germany", available at: https://www.gesetze-im-internet.de/englisch_ao/ (Accessed 28 October 2017).
 17. "Taxes and taxation system of Estonia", available at: <https://www.eesti.ee/ru/dengi-i-sobstvennost/nalogi-i.../nalogi-i-nalogovaa-sistema/> (Accessed 23 November 2017).
- Стаття надійшла до редакції 15.01.2018 р.*